

før han og de fleste af os andre ventede det. Ud fra hvilke Forudsætninger han saa bil­ligvis kan stille den Fordring til den højt­ærede Landbrugsminister, at han skuldø have vidst det forud, kunde det være rart at høre lidt om. Jeg vil nu spørge det ærede Medlem, om han for øvrigt anser Prisfaldet for en Ulykke, og hvis han gør det, om det saa er, fordi det bringer alt ned i et frit og naturligt Leje igen. De fleste almindelige Mennesker mener ellers, at det kan være godt, at vi kommer ned fra de Højder, vi har været oppe paa.

Det kan ikke nægtes, at Tiderne er onde for det ærede Medlem Hr. Rode. Der sker stadig noget, som maa smerte ham i høj Grad. Nu ser vi, at hans kære overordentlige Kommission — det er vel hans aller­kæreste Barn — om føje Tid gaar til sine Fædre, og det nye Indenrigsministerium, som det ærede Medlem omtalte i sin berømte Gimletale, og som han den Gang regnede med skulde være en varig Institution, natu­rligvis til Samfundets Velsignelse, er der heller ikke videre Udsigt til bliver bevaret. Det gaar derfor formodentlig efter det ærede Medlems Mening daarligt. Alting glider tilbage i normale Forhold, hvor per­sonlig Frihed igen kommer i Agt og Ære. Fri Handel og fri Konkurrence bliver atter mere og mere de ledende Principper for Handel og Vandel her i Landet, og man kan let forstaa, naar man har fulgt det ærede Medlem gennem de forløbne Aar, at det maa gøre ham Hjertens ondt. For jeg har da haft det Indtryk, at han ikke har haft større Lyst end selv at kunne sætte Priser og Skranker for alt muligt, til et umyndiggjort Folks Bedste, og det, hvad enten det drejede sig om at regulere nedad for Landbrugets Varer eller opad f. Eks. for Industriens Va­rer, som der har været talt om i de senere Tider. Bare han maa komme til at regulere, rationere og dispensere gennem de flest mulige Kommissioner og Kontorer, synes han at være tilfreds. Men det gaar tilbage, vi fjerner os mere og mere fra det System, jeg siger lykkeligvis, men jeg forstaaer godt det ærede Medlems Sorg, og derfor er han saa bitter i sine Udtalelser i disse Dage, som han har været.

Vi hørte jo nu, at det ærede Medlem vilde have en Statsukkerordning ogsaa for det kommende Aar, thi, sagde han, ellers dyrker Landmændene vel sagtens ingen Sukkerroer. Landmændene dyrkede jo dog Sukkerroer i mangfoldige Aar, før vi kendte til nogen Statssukkerordning. Saa kunde man ogsaa sige, at de maaske ikke vil dyrke Kartofler, hvis vi ikke faar en Statskartoffel-

ordning, eller man kunde sige, at de maaske hverken vil dyrke Rug eller Hvede, hvis vi ikke faar en Kornlov o. s. v. Det ærede Medlem kan imidlertid være ganske rolig, Landbrugets Drift er ikke saa tilfældig eller i den Grad svingende; saa skal der ligge noget ganske andet til Grund. Derfor kan det ærede Medlem godt spare sin Bekymring. Erfaringen har ogsaa vist ham, at trods den daarlige Behandling, der har været givet Landbruget, navnlig med Hensyn til dets Dykning af Brødkorn, er det alligevel lige trefast blevet ved at dyrke det Brødkorn, det har dyrket gennem de foregaaende Tider.

Kornloven skal jeg ikke sige ret meget om; det Emne vil vel den højtærede Land­brugsminister komme ind paa. Jeg vil blot sige, at det er den bedste Kornlov, vi har haft. Den tvinger f. Eks. ikke Landmæn­dene, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rodes Kornlov i visse Tilfælde har gjort, til at aflevere mere Korn, end de har avlet. Den giver for første Gang Landmændene en rimelig Pris i Forhold til Prisen paa Foder­stoffer. Netop derfor tror jeg, man hverken fra radikal eller socialistisk Side vil kræve nogen ny Kornlov for det kommende Aar, og jeg anser det for at være et stort Gode, at vi ogsaa paa dette som paa andre Omraader snarest muligt kommer over til frie Forhold.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem Hr. Hauge sætter ikke Pris paa, at Kornloven og Sukkerord­ningen sammenlignes. Jeg forstaaer meget godt, at denne Sammenligning falder ham noget for Brystet, thi det gælder for ham om at hævde, at medens Kornloven er en fuldkommen Fiasko med Hensyn til de finansielle Beregninger, skulde Sukkerord­ningen, som han jo som meget aktivt Med­lem af Den overordentlige Kommission vel er den egentlige Fader til, være noget helt andet. Det ærede Medlem Hr. Hauge hævder til Støtte herfor, at Den overordentlige Kommissions Beregninger, i Modsæt­ning til mine, har været overordentlig for­sigtige, og til Bevis herfor nævner han, at hvis vi lægger de to Aar sammen, vil der alligevel — det fremhæver han meget stærkt overfor det høje Ting — blive ikke saa helt faa Millioner tilbage i Statskassen. Ja, men det forekommer mig rigtignok ikke, at det blev skrevet i Bemærkningerne til Lov­forslaget eller sagt her fra det ærede Med­lem Hr. Hagues Side — det ærede Medlem havde jo dog Ordet —, at naar denne Ord­ning skulde hvile i sig selv, var det kun paa den Maade, at man lagde de to Aar sammen.